

Datum: 14 maart 2005 - 18:48 uur.

Notitie hoorzitting 24 maart 2004.

De geloofwaardigheid van JMW:

Archief Philip Staal

Ik geloof dat het tijd wordt dat we de geloofwaardigheid van JMW in het geding brengen. We hebben nogmaals de bewijzen zwart op wit dat hun uitspraken, in de media en de rechtbank, onjuist zijn.

De volgende voorbeelden van uitlatingen door JMW kunnen de test van de waarheid niet doorstaan – zie antwoorden Hoek producties #48, #49, #50 en #51.

Productie #19 en #23 – E-mail Verhey aan Pront en brief Vuijsje aan prof. Heertje en Ph. Staal. Hoek's antwoord is productie #49 en #50.

Deze producties samen geven de indruk dat rapport of boek Verhey/Micheels tot stand is gekomen in samenwerking met de Heer Hoek.

Proces verbaal van 29 november 2004 – Advocaat van JMW en Vuijsje zeggen:

Hoek's antwoord is productie #48 en #50.

Pag. 8 regel 7 van boven: "De heer Hoek heeft het beheer over het vermogen van de ouders van verzoekers nader onderzocht en daarover schriftelijk aan JMW gerapporteerd."

Pag. 8 regel 12 van boven: "Anders dan verzoekers stellen, hebben zowel mevrouw Verhey als de heer Hoek wel degelijk een 'case-study' naar het beheer over het vermogen van de ouders van verzoekers gedaan. Daarbij is ook rapport Staal in aanmerking genomen."

Pag. 10, regel 16 van boven - "De berekeningen in het rapport Staal zijn door de heer Hoek weliswaar juist bevonden, maar de daaraan ten grondslag liggende veronderstellingen van het rapport heeft hij niet als juist onderkent."

Pag. 9 regel 4 van onderen: "Deze effectenportefeuille had op 13 juni 1962 een waarde van fl. 12.963,54."

De heer Hoek in zijn e-mail van 7 maart 2005 aan Staal (productie #50) - de in de afrekening per 13 juni 1962 van uw voogd genoemde post "effecten" met een telling van fl. 12.963,54 betreft de opbrengsten van verkoop van effecten en de ontvangsten van claims en stock-dividenden betreffende uw effectenportefeuille (50%) zoals opgenomen in het vermogensoverzicht per 1 januari 1953 van de heer Ph. Vos.

Hieruit blijkt dat Vuijsje, directeur JMW en academicus, de eindafrekening van de voogd niet kan lezen (hoe kan men dan van een 'arm dom' weesje verwachten dat hij na het lezen van de eindafrekening, weet wat zijn vermogen is?)

Saldo effecten van Philip Staal op 13 juni 1962, table 6.6 en 6.7, pag. 44 rapport Staal. – Uit productie #48 (antwoord Hoek) blijkt dat de berekening moeilijk te volgen is, zelfs voor Hoek zoals je kunt zien in zijn antwoord (productie #48 pag. 4 vanaf blauw). Nadat ik hem per telefoon nog een keer had uitgelegd, heeft hij zijn mening veranderd. Naar aanleiding hiervan heb ik een manier gezocht om mijn berekening duidelijker te maken. Ik heb tabel 6.6 en 6.7, pagina 44 van mijn rapport, uitgebreid met een extra kolom waarin de koers vermeld wordt. Ik denk dat we de nieuwe pagina 44 moeten bijvoegen als steun voor onze eis.

Datum: 14 maart 2005 - 18:48 uur.

In Aantekeningen ten behoeven van de mondelinge behandeling van 29 november 2004 zegt mr. Noordhof verder:

Paragraaf 22 regel 13 van boven: Zonder dat er ook maar enige aanwijzing bestaat voor de beschuldiging van de Gebr. Staal, worden JMW, de Rudelsheim-stichting en Le-Ezrath dus publiekelijk afgeschilderd als oplichters van oorlogswezen.

Drie regels verder: Dit is te meer schrijnend, omdat het JMW niet mogelijk was zich inhoudelijk te verdedigen tegen de beschuldigingen, Vanwege het privacybeleid ten aanzien van haar cliënten, kon JMW zich inhoudelijk slechts verdedigen indien de Gebr. Staal daarvoor toestemming gaven. Deze toestemming wilden en willen de Gebr. Staal echter, overigens zonder motivering, niet geven.

Mijn opmerking: e-mail Vuijsje aan Bouma, productie #27 pag..2 staat dat Vuijsje alle relevante stukken van Staal heeft laten zien. Bovendien heb ik wel toestemming gegeven voor inzage in de relevante stukken. Dit was op 29 juni 2004 tijdens een gesprek met Vuijsje en mevr. Kok (Sector Manager hulpverlening en thuiszorg JMW) ten kantore van JMW.

Beschikking 17 januari 2005, pag. 8 'GRONDEN VAN DE BESLISSING

Punt h. *In oktober 2000 heeft Stichting Joods Maatschappelijk Werk (JMW) mevrouw Elma Verhey verzocht stukken uit het dossier van verzoekers te onderzoeken. Bij brief van 22 oktober 2002 heeft mevrouw Verhey aan JMW verslag gedaan van haar bevindingen. Deze brief luidt, voorzover hier van belang, als volgt:*

Het mag u bekend zijn dat het archief van de afdeling vermogensbeheer van Le-Ezrath Ha-Jeled midden jaren zeventig grotendeels is vernietigd, waarschijnlijk omdat het om een zeer groot archief ging. De eindafrekeningen waren immers via de rechtbank verlopen en formeel-juridisch 'afgedaan'. Uit wel bewaard gebleven vermogensdossiers, inclusief de met de hand bijgehouden boekhouding, hebben wij geconstateerd dat alle bedragen tot op de cent nauwkeurig zijn uitbetaald. Het is überhaupt niet aannemelijk dat er pupillen zijn geweest waarmee niet is afgerekend.

Mijn opmerkingen hierover als volgt:

De brief van mevrouw Verhey aan JMW van 22 oktober 2002 komt niet overeen met de wetenschap van mevrouw Verhey, zoals o.a. neergelegd

Onderzoek Algemeen

Elk onderzoek begint ermee dat men of een opdracht krijgt of dat men zelf het een of ander gebeuren in het vizier krijgt, zich om de een of andere reden erover verbaast, nieuwsgierig wordt en vragen gaat stellen.

Er bestaan algemeen gangbare regels waaraan een wetenschappelijke onderzoeker zich moet houden. Het doel van elk onderzoek is: het zo goed mogelijk antwoord geven op de gestelde vragen.

Een wetenschappelijk onderzoek eist een systematische aanpak. Dat wordt bereikt door een zo goed mogelijk georganiseerde vraagstelling. Indien de vraagstelling steeds verschuift dan komt het onderzoek op losse schroeven te staan. Indien de vraagstelling ontbreekt dan krijgt de gedachten de vrije loop en is men bezig met het vertellen van een verhaaltje.

Het is dus noodzakelijk om goed na te denken over de te stellen vragen. Hoe breder de vraag, hoe moeilijker is het antwoord, maar ook: hoe uitvoeriger. Omgekeerd, hoe strakker en preciezer de vraag, hoe makkelijker en eenvoudiger is het antwoord, maar ook: hoe beperkter.

De vraagstelling is dus bepalend voor het onderzoek en de daarin genoemde conclusies.

Rapport Hoek

Rapport Hoek is in opdracht van JMW uitgevoerd en moest antwoord geven op de volgende vraag (zie rapport Staal bijlage 6 pag. 107, brief van de heer Hoek aan Staal d.d. 24 juli 2003): *“Mijn rapport van 30 mei 2003 aan JMW geeft mijn antwoord op de vraag die JMW aan mij stelde of het vermogensoverzicht van de bewindvoerder van de nalatenschap van uw ouders – hierna aangehaald als rapport Vos – “aan te sluiten” is op de Staat van ontvangsten en uitgaven per 13 juni 1962, zoals opgesteld door de S.A. Rudelsheim-Stichting, hierna aangehaald als verantwoording voogd. Mijn conclusie was dat beide stukken niet op elkaar zijn aan te sluiten.”*

De heer Hoek geeft antwoord op de door JMW gestelde vraag zoals hierboven vermeld. Deze vraagstelling is strak en precies en dus is het antwoord hierop eenvoudig maar ook beperkt. Deze vraag geeft antwoord op stadium 1 en 2 (6.1 en 6.2) hierboven. Het antwoord op deze vraag kan niet anders zijn dan een duidelijk “nee”. Beiden rapporten, ‘rapport Vos’ en ‘verantwoording voogd’, zijn niet op elkaar aan te sluiten daar niet alle onderliggende stukken aanwezig zijn.

De heer Hoek besteed uiteraard en naar aanleiding van de ‘vraagstelling’, veel aandacht aan de onduidelijkheid van de beschikbare afrekeningen en de hiaten in de aansluiting tussen de overgang van het beheer van het vermogen/nalatenschap van de ouders door de heer Jager naar het beheer van de voogdij-instelling Rudelsheimstichting namens de Gebr. Staal. Gebr. Staal menen echter dat deze onduidelijkheden niet, althans in dit kader minder relevant zijn.

Gebr. Staal zijn van mening dat het in dit kader vooral gaat om de vraag: ‘heeft de Rudelsheim-stichting het vermogen van de Gebr. Staal goed beheerd’. Deze vraag is niet door JMW aan de heer Hoek gesteld, althans niet in de opdracht welke geleid heeft tot rapport Hoek.

Daar de Gebr. Staal menen dat deze vraag de kern van het onderzoek zou moeten zijn, is deze vraag door Staal aan de heer Hoek gesteld (zie pag. 109 van rapport Staal, brief van de heer Hoek aan Staal d.d. 24 juli 2004). In deze brief vraagt Staal aan de heer Hoek om antwoord te geven op de vraag “heeft Le-Ezrath Ha-Jeled de erfenis van mijn ouders goed beheerd?”

Het antwoord van de heer Hoek is te vinden op pag. 110 van rapport Staal en e-mails van 7 maart 2005: “Ik heb dus geen antwoord op uw vraag of uw voogd uw vermogen goed heeft beheerd. Ik heb geen onderzoek gedaan naar het vermogensbeheer van de Rudelsheim-Stichting in het algemeen in de jaren vijftig en zestig, en zeker niet naar dat beheer in uw geval.”

Datum: 14 maart 2005 - 18:48 uur.

Verweerschrift JMW voor de zitting van 24 maart 2005

Mijn reactie op het verweerschrift (de cijfers verwijzen naar het verweerschrift.

Blauw is wat er in het verweerschrift staat en/of wat JMW beweerd, zwart zijn mijn opmerkingen.

3.2 – voetnoot 20 – verwijst naar beschikking 4.11

Verzoekers hebben niet gesteld dat zij beschikken over aanvullende mogelijkheden om de hiervoor uiteengezette, tot op heden niet opgehelderde feiten alsnog op te helderen in of ten behoeve van een bodemprocedure.

Dit is ook niet nodig want de bestaande bewijzen zijn voldoende.

3.6 – verwijst naar verweerschrift in eerste aanleg par. 5.19 e.v.

5.20 Geen 2000 joodse weeskinderen maar minder dan 200 (zie Tsedaka van Lipschits pag. 94, een boek in opdracht van JMW geschreven).

3.7 – Laatste regel: *Zij wensen zich meer te richten op de afrekening ontvangen door Philip Staal op 13 juni 1962.*

JMW verwijst naar punt 15 van het beroepschrift, echter, hier staat heel iets anders.

In het beroepschrift staat: *Gebr. Staal wensen zich met name te richten op de afrekening, zoals deze blijkt uit het rapport, bestaan de uit vier pagina's met twee bijlagen met betrekking tot de omvang van het vermogen van Philip Staal op 13 juni 1962.*

Hier staat dus niet dat Staal de eindafrekening heeft gehad op 13 juni 1962.

3.8 *Ook JMW heeft uitvoerig onderzoek uitgevoerd naar de beweringen van de Gebr. Staal.* Ik kom hier later op terug.

3.10 *De ouders van de Gebr. Staal zijn in de Tweede Wereldoorlog vermoord. Na de Tweede Wereldoorlog heeft het NBI naspeuringen gedaan om het nagelaten vermogen van de ouders van de Gebr. Staal bijeen te brengen. De Rudelsheimstichting Le Ezrath waren bij dit onderzoek niet betrokken. Gedurende de periode van 17 september 1947 tot en met 6 april 1954 heeft de heer Jager gefungeerd als bewindvoerder over het vermogen van de ouders van de Gebr. Staal. Begin jaren 1950 (de precieze datum is niet bekend) is de nalatenschap van de ouders aan de Rudelsheimstichting ter beschikking gesteld, omdat zij verder als voogd van de Gebr. Staal zou optreden.*

JMW heeft rapport Staal bestudeerd en heeft ook zelf onderzoek verricht in het dossier Staal, zoals herhaaldelijk beweerd word in het verweerschrift en tijdens de zitting van 29 november 2004 (dossiers van pupillen Rudelsheimstichting zijn in beheer van JMW).

JMW moet dus weten dat het hierboven geschreven feitelijk onjuist is.

Pagina 10 van rapport Staal staat: *Uit documenten gevonden in de archieven van Le-Ezrath blijkt dat, hoewel de heer Jager door het NBI benoemd was tot de Bewindvoerder van onze ouders, de Rudelsheimstichting – (zijnde onze voogd) en Le Ezrath (als gemachtigde van de Rudelsheimstichting) – de erfenis van onze ouders vanaf 30 januari 1948 behandelden en beheerden.*

Zie producties #82 t/m #86, #89 en #90.

Zie ook rapport Staal hoofdstuk 6.3 pag. 38 e.v. (hier staan data bij de bedragen van de eindafrekening Staal.

Zie verder rapport voogd bijlage 2 (rapport Staal pag. 78 t/m 80) spaarbankboekjes waar ook data staan.

3.12. *De eindafrekening van Philip Staal dateert van 13 juni 1962 en is sinds die datum*

Datum: 14 maart 2005 - 18:48 uur.

in zijn bezit geweest.

Deze eindafrekening is niet sinds 1962 in ons bezit. Zie productie #23, brief van de heer Vuijsje aan prof. Heertje en Staal d.d. 23 januari 2004. Hierin staat o.a.

Tijdens het gesprek dat wij hebben gehad meende ik mij te herinneren dat er een aantekening bestond in het sociale dossier over een afspraak met Philip inzake de overdracht van de nalatenschap bij zijn meerderjarig worden (21 jaar).

Ik heb het sociale dossier nog eens zorgvuldig bekeken, maar deze veronderstelling was onjuist. Er is geen melding van zo'n afspraak. Wel is het bekend dat zo'n afspraak gebruikelijk was. Ik meld dat ook in mijn schrijven van 11 juni 2003, productie 1 (rapport Staal) bijlage 5. Uitgaand van onze veronderstelling dat accountant Vos als het beheer van de aandelenportefeuille overnam na de meerderjarigheid van Philip, is het mogelijk dat hier een andere procedure is gevolgd.

Er is met Philip Staal niet afgerekend bij het bereiken van de meerderjarige leeftijd.

Daarnaast hield een oom van de Gebr. Staal, de heer Vos als toezienend voogd toezicht op het beheer van het vermogen (voetnoot 31, zie p. 4 van de brief van E. Verhey van 22 oktober 2002 (productie 5 bij het verweerschrift in eerste aanleg).

De heer Vos was geen oom van de Gebr. Staal.

Ook kan ik hier niks van terugvinden in de brief van E. Verhey. Brief Verhey van 22 oktober 2002 is productie 1 (rapport Staal) bijlage 4.

3.13 *Na de eindafrekening is het vermogen aan de Gebr. Staal uitgekeerd.*

Hoogstwaarschijnlijk is het vermogen van beide Gebr. Staal beheerd door de voormalig toezienend voogd en oom van de Gebr. Staal, de heer Vos. Zo heeft Philip Staal bij brief van 20 januari 2004 erkend dat hij en zijn broer na hun meerderjarigheid meerdere malen substantiële bedragen (Philip Staal noemde tijdens de zitting op 29 november 2004 een bedrag van ongeveer NLG 80.000) van de heer Vos hebben ontvangen.

Een gedeelte van het vermogen van de Gebr. Staal is niet meteen na de eindafrekening uitgekeerd aan de Gebr. Staal. Philip Staal heeft tijdens een gesprek met de heer Vuijsje in juni 2000 gezegd dat hij eind 1964 (ruim twee jaar na het bereiken van de meerderjarige leeftijd) bedragen, zoals vermeld in zijn brief van 20 januari 2004, door bemiddeling van de heer Vos heeft ontvangen. De heer Vos was geen oom van de Gebr. Staal.

Ook heeft hij gezegd dat hij geen idee heeft of deze bedragen uit de nalatenschap van zijn ouders of van Cadsu en/of Jokus afkomstig waren.

3.15 *Zoals zij doet bij alle verzoeken van oorlogswezen heeft JMW, als bestuurder van de Rudelsheimstichting en Le Ezrath, de beweringen van de Gebr. Staal nauwgezet laten uitzoeken door de onderzoeksjournaliste mevrouw Verhey en een forensisch accountant, de heer Hoek.*

Onderzoek Algemeen - Elk onderzoek begint ermee dat men of een opdracht krijgt of dat men zelf het een of ander gebeuren in het vizier krijgt, zich om de een of andere reden erover verbaast, nieuwsgierig wordt en vragen gaat stellen.

Er bestaan algemeen gangbare regels waaraan een wetenschappelijke onderzoeker zich moet houden. Het doel van elk onderzoek is: het zo goed mogelijk antwoord geven op de gestelde vragen.

Een wetenschappelijk onderzoek eist een systematische aanpak. Dat wordt bereikt door een zo goed mogelijk georganiseerde vraagstelling. Indien de vraagstelling steeds verschuift dan komt het onderzoek op losse schroeven te staan. Indien de vraagstelling

Datum: 14 maart 2005 - 18:48 uur.

ontbreekt dan krijgt de gedachten de vrije loop en is men bezig met het vertellen van een verhaaltje. Verder is een vereiste van een wetenschappelijk onderzoek dat de opdrachtgever onafhankelijk is en de onderzoeker de juiste capaciteiten bezit.

Het is dus noodzakelijk om goed na te denken over de te stellen vragen. Hoe breder de vraag, hoe moeilijker is het antwoord, maar ook: hoe uitvoeriger. Omgekeerd, hoe strakker en preciezer de vraag, hoe makkelijker en eenvoudiger is het antwoord, maar ook: hoe beperkter.

De vraagstelling, de onafhankelijkheid van de opdrachtgever en de kundigheid van de onderzoeker is bepalend voor het onderzoek en de daarin genoemde conclusies.

3.16 JMW verwijst naar rapport Hoek van 30 mei 2003, pag.3. Hier staat: *Ik zie geen mogelijkheid om op basis van de aan mij verstrekte gegevens de vermogensopstelling per 1 januari 1953 van de bewindvoerder en de financiële verantwoording van de voogd op elkaar "aan te sluiten", dit wil zeggen ik kan op basis van de vermogensopstelling per 1 januari 1953 niet vaststellen dat het netto-vermogen van de heer Philip Staal na de boedelverdeling volledig en juist is opgenomen de in de verantwoording van de voogd.*

Rapport Hoek

Rapport Hoek is in opdracht van JMW uitgevoerd en moest antwoord geven op de volgende vraag (zie rapport Staal bijlage 6 pag. 107, brief van de heer Hoek aan Staal d.d. 24 juli 2003): *"Mijn rapport van 30 mei 2003 aan JMW geeft mijn antwoord op de vraag die JMW aan mij stelde of het vermogensoverzicht van de bewindvoerder van de nalatenschap van uw ouders – hierna aangehaald als rapport Vos – "aan te sluiten" is op de Staat van ontvangsten en uitgaven per 13 juni 1962, zoals opgesteld door de S.A. Rudelsheim-Stichting, hierna aangehaald als verantwoording voogd.*

Mijn conclusie was dat beide stukken niet op elkaar zijn aan te sluiten." De heer Hoek geeft dus geen antwoord op de vraag of de Rudelsheimstichting / Le Ezrath het vermogen van de Gebr. Staal goed beheerd heeft. Deze vraag is immers niet aan de heer Hoek gesteld.

De heer Hoek geeft antwoord op de door JMW gestelde vraag zoals hierboven vermeld. Deze vraagstelling is strak en precies en dus is het antwoord hierop eenvoudig maar ook beperkt. Deze vraag geeft antwoord op stadium 1 en 2 (6.1 en 6.2) hierboven. Het antwoord op deze vraag kan niet anders zijn dan een duidelijk "nee". Beiden rapporten, 'rapport Vos' en 'verantwoording voogd', zijn niet op elkaar aan te sluiten daar niet alle onderliggende stukken aanwezig zijn.

De heer Hoek besteed uiteraard en naar aanleiding van de 'vraagstelling', veel aandacht aan de onduidelijkheid van de beschikbare afrekeningen en de hiaten in de aansluiting tussen de officiële overgang van het beheer van het vermogen/nalatenschap van de ouders door de heer Jager naar het beheer van de voogdij-instelling Rudelsheimstichting namens de Gebr. Staal. Gebr. Staal menen echter dat deze onduidelijkheden niet, althans in dit kader minder relevant zijn.

Gebr. Staal zijn van mening dat het in dit kader vooral gaat om de vraag: 'heeft de Rudelsheim-stichting het vermogen van de Gebr. Staal goed beheerd'. Deze vraag is niet door JMW aan de heer Hoek gesteld (productie #50 e-mail F. Hoek aan Staal d.d. 7 maart 2005 waarin F. Hoek bevestigt dat hij geen onderzoek naar het vermogensbeheer van de ouders van de Gebr. Staal heeft gedaan en nog een keer tabel 6.6 en 6.7

Datum: 14 maart 2005 - 18:48 uur.

conformeert).

Daar de Gebr. Staal menen dat deze vraag de kern van het onderzoek zou moeten zijn, is deze vraag door Staal aan de heer Hoek gesteld (zie pag. 109 van rapport Staal, brief van de heer Hoek aan Staal d.d. 24 juli 2004). In deze brief vraagt Staal aan de heer Hoek om antwoord te geven op de vraag “heeft Le-Ezrath Ha-Jeled de erfenis van mijn ouders goed beheerd?”

Het antwoord van de heer Hoek is te vinden op pag. 110 van rapport Staal en e-mails van 7 maart 2005 productie #50: “Ik heb dus geen antwoord op uw vraag of uw voogd uw vermogen goed heeft beheerd. Ik heb geen onderzoek gedaan naar het vermogensbeheer van de Rudelsheim-Stichting in het algemeen in de jaren vijftig en zestig, en zeker niet naar dat beheer in uw geval.”

De heer Hoek heeft in zijn onderzoek uiteengezet dat de conclusie dat het vermogen zou ‘ontbreken’ niet kan worden getrokken. Ook geeft hij een verklaring van alle kostenposten die door de Gebr. Staal in twijfel worden getrokken.

De heer Hoek schrijft in zijn e-mail van 7 maart 2005 aan Staal (productie #50): *In mijn rapport van 30 mei 2003 aan JMW heb ik vastgelegd wat ik heb gedaan: ik heb de twee mij door JMW gezonden stukken bestudeerd en mijn opmerkingen en bevindingen aan JMW gerapporteerd. Ook heb ik op verzoek van JMW nagegaan of de beide stukken ‘op elkaar zijn aan te sluiten’.*

Ik heb dus niet het ‘beheer over het vermogen van de ouders’ nader onderzocht; als JMW mijn onderzoek als een ‘case-study’ naar het beheer over het vermogen omschrijven, is dat hun term, waarvan ik overigens niet weet wat daarmee bedoeld wordt.

De berekeningen in jouw rapport heb ik nagerekend; daarover heb ik in mijn brief aan jou, met afschrift aan de heer Vuijsje, gerapporteerd op 24 juli 2003. Ik heb in die brief enkele vragen gesteld en opmerkingen gemaakt inzake in uw rapport opgenomen uitgangspunten. Dat is toch wat anders dan uw veronderstellingen als niet juist bestempelen. Ik heb wel bij enkele punten mijn eigen veronderstellingen verwoord. - de berekening van het saldo van uw effecten hebben wij al in 2003 besproken; ik heb u daarover geschreven op 24 juli 2003.

Het bedrag van fl. 39.089,00 bestaat uit de op 13 juni 1962 volgens de afrekening van de voogd nog aanwezige effecten uit het vermogensoverzicht per 1 januari 1953 zoals opgesteld door Ph. Vos, gewaardeerd tegen de koersen per 1 januari 1953, zoals gebruikt in bedoeld vermogensoverzicht.

Het bedrag van fl. 23.335,67 bestaat uit de volgens de afrekening van de voogd op 13 juni 1962 aanwezige effecten, die door uw voogd tijdens de voogdijschap voor u zijn gekocht (rekening houdende met verkopen en lossing), gewaardeerd tegen de aankooprijzen.

Datum: 14 maart 2005 - 18:48 uur.

Verder staat in 3.16: *Voor de heldere conclusie van mevrouw Verhey zij verwezen naar par. 5.23 – 5.25 van het verweerschrift in eerste aanleg.*

5.23 verweerschrift in eerste aanleg.

*Vanaf begin 2000 vindt een uitgebreid onderzoek plaats naar het beheer van vermogens door Joodse voogdij-instellingen door de onderzoeksters Mw. E. Verhey en Mw. P. Micheels. Zij doen dit in opdracht van het Israël Instituut voor Onderzoek naar Verdwenen Joods Bezit tijdens de Holocaust. Naar aanleiding van de voornoemde stellingen van de Gebr. Staal heeft JMW Verhey de opdracht gegeven de stukken in het dossier van de Gebr. Staal te onderzoeken. Verhey heeft zich in een brief van 22 oktober 2002 uitgelaten over de verwijten die de Gebr. Staal de Rudelsheimstichting maken. De belangrijkste conclusie van Verhey op basis van bestudering van de stukken in het dossier van de Gebr. Staal was: **(Ik) concludeer (...) dan ook dat nagenoeg uitgesloten lijkt dat Le-Ezrath Ha-Jeled of de Rudelsheimstichting op enigerlei wijze oneigenlijk gebruik heeft gemaakt van de erfenis van de broers Staal.*”*

5.24 verweerschrift in eerste aanleg.

Deze conclusie komt ook voort uit het feit dat Verhey bij haar onderzoek geen enkele aanwijzing heeft gevonden van onregelmatigheden bij het beheer, de administratie en de uitkeringen van de vermogens van de pupillen. Integendeel, zo blijkt uit de brief: de voogdij-instellingen en Le Ezrath – als beheerder – hebben dit werk altijd met grote inzet, betrouwbaarheid en betrokkenheid verricht. Twee citaten zijn wat dat betreft illustratief:

Op pag. 3 (bovenaan):

“Uit deze stukken blijkt mijns inziens hoeveel moeite de afdeling vermogensbeheer van Le-Ezrath Ha-Jeled zich heeft getroost om verloren gegane vermogens van omgekomen familieleden op te sporen waar de pupillen recht op konden laten gelden.”

Op pag. 4 (onderaan):

“Uit de wel bewaard gebleven vermogensdossiers, inclusief de met de hand bijgehouden boekhouding, hebben wij geconstateerd dat alle bedragen tot op de cent nauwkeurig zijn uitbetaald. Het is überhaupt niet aannemelijk dat er pupillen zijn geweest waarmee niet is afgerekend. Daarvoor was het toezicht van de rechtbank (en toezienend voogd) veel te gereguleerd. Bovendien lijkt het niet aannemelijk dat de joodse gemeenschap in Nederland, die in de jaren na de oorlog ondanks alle moeilijkheden miljoenen guldens bijeen bracht speciaal voor de oorlogswezen, geen oog zou hebben gehad voor een juiste en eerlijke afwikkeling van hun vermogens, voor zover zij daar althans zelf verantwoordelijk voor was.”

5.25 verweerschrift in eerste aanleg.

De brief van Verhey geeft ten aanzien van een groot aantal bij de Gebr. Staal bestaande onduidelijkheden over het beheer, de administratie en de afrekening van hun vermogens door de Rudelsheimstichting c.q. Le Ezrath een verhelderende toelichting bij de gang van zaken.

Verhey verwijst in haar brief van 22 oktober 2002 naar het ‘Wezenonderzoek’.

Ondanks mijn herhaalde verzoeken dit onderzoek te mogen inzien is mij dit steeds geweigerd. De Gebr. Staal willen de volgende opmerkingen maken bij Verhey’s brief van 22 oktober 2002 en bij het ‘wezenonderzoek’:

- Mevrouw Verhey is journaliste en heeft geen specifieke kennis op financieel

Datum: 14 maart 2005 - 18:48 uur.

- gebied, dan wel het afleggen van een rekening en verantwoording.
- Weliswaar heeft de heer Hoek verschillende concept rapporten (van het ‘wezenonderzoek’ gelezen, maar zo schrijft de heer Hoek in zijn e-mail aan Staal van 7 maart 2005, productie #50 *“In het concept dat ik het laatst heb gezien was geen financiële analyse opgenomen.”* Verder schrijft de heer Hoek in dezelfde e-mail: *“mevrouw E. Verhey schrijft in een e-mail aan Shalom Pront (productie #19) dat zij “in eigen tijd en voor eigen rekening” werkt. Zij doet dat met behulp van een forensische accountant die op dezelfde basis werkt. Als zij mij daarmee bedoelt, is dit onjuist. Ik heb nimmer werkzaamheden voor mevrouw E. Verhey en mevrouw Micheels verricht.”*
 - Ondanks de heldere conclusies van E. Verhey in haar brief van 22 oktober 2002 schrijft Verhey in haar e-mails aan de heer Roet (officiële opdrachtgever wezenonderzoek) van 17 mei 2000 (productie #13) en van 8 juni 2000 (productie #14)
 - Productie #13 – Verhey schrijft: *Ik heb de indruk dat er ECHT iets niet deugt.*
 - Productie #14 - Verhey schrijft: *Ik had een gesprek met Vuijsje van JMW. Hij at uit mijn hand als je begrijpt wat ik bedoel. (weet je wel? Die brief van JMW aan haar heb je mij gegeven op die zondag toen we in het Hilton hotel zaten). Ik ben met dossier ~~Gutmann~~ twee dagen bezig geweest. Conclusie: er klopt NIETS van. Ik heb een brief gevonden van Le-Ezrath Ha-Jeled waarin staat dat dit geld (bedrag wat toekomt aan wees) niet aan haar wordt gegeven – want ze zit in Israël.*
 - Productie #91 – Verhey schrijft dat ze er weet van heeft dat er verkoopaktes van huizen van pupillen van Le Ezrath gepasseerd zijn door de notaris welke ook de penningmeester was van Le Ezrath. Dat een huis gekocht en verkocht is door een makelaar die ook bestuurslid was van Le Ezrath en dat op de eindafrekening van deze wees deze huizen niet voorkomen zie producties #17, #18 en #19.
 - Productie # 91 – Verhey schrijft aan Roet, e-mail van 29 mei 2003: *Bijgevoegd de eindafrekening van het rapport. Zoals je weet staan er nog onbetaalde bedragen open, die ik dan ook opnieuw heb opgevoerd. [...] Denk je dat er nu (snel) betaald gaat worden? Pauline gelooft er niets (meer) van, maar mijn vertrouwen in jou is groot! Bijgevoegd ook een voorstel voor publicatie van het rapport en voor een vervolgboek. Vuijsje wil graag publicatie (hij vind het prachtig) dus ik kan me voorstellen dat ook JMW zou kunnen/moeten bijdragen.*

Datum: 14 maart 2005 - 18:48 uur.

6.6 Saldo effecten - fondsen die ook in 'Rapport Vos' staan

De koersen zijn berekend volgens de waarde van 1 januari 1953 zoals vermeld in bijlage 3 van 'Rapport Vos' (pag. 68).

Tabel 6.6

Naam Effecten/Aandelen	Saldo op 13 juni 1962 (pag. 76)	Koers op 1 jan. 1953	Waarde per 1 jan-1953
Banda	1/f 1.000,-- pref. aand.	60,00	*60,00
Heybroek & Zelanders	3/f 100,-- aandeel	110,00	330,00
Sarakreek	5/f 100,-- aandeel	25,00	125,00
Gaboos Petr. Mij.	8/f 225,-- aandeel	27,00	216,00
Semarang-Cheribon	1/f 1.000,-- aandeel	20,00	*20,00
Republic Steel	1/10 c.v.a.	1.748,00	1.748,00
Tennessee Corp.	10/10 c.v.a.	1.672,00	16.720,00
Cities Service	2/10 c.v.a.	3.648,00	7.296,00
Shell Union Oil	2/10 c.v.a.	2.736,00	5.472,00
Tidewater Associated Oil	1,5/10 c.v.a.	1.672,00	2.508,00
Intercont. Rubber (Texas Instr.)	1/10 c.v.a.	114,00	114,00
Illinois Central	2/10 c.v.a.	1.615,00	3.230,00
Canadian Pasific	1/10 c.v.a.	1.330,00	1.330,00
Totaal			f 39.089,00

*De effecten van Banda en Semarang-Cheribon zijn in mijn bezit. Op de envelop staat "Waardeloze Effecten". Deze effecten zitten niet in het totaal bedrag.

De waarde van deze effecten op 13 juni 1962 is (vooralsnog) niet bekend. In het rapport van LEHJ wordt verwezen naar de opgave van de Twentsche Bank. Deze opgave is echter niet aanwezig.

6.7 Saldo effecten – aankoop- en mutatie effecten door voogd

Aankoopkoersen - Zie pagina 77 (bijlage 1 'Rapport voogd').

Berekeningen van de mutaties (*) – Zie pagina 112 (bijlage 6 'Rapport Staal').

Tabel 6.7

Naam Effecten/Aandelen	Saldo op 13 juni 1962 (pag. 77)	Koers datum Aankoop	Waarde datum aankoop
4,50% Nederland 1959	3/f 1.000,--	909,25	2.727,74
4,25% Nederland 1959	5/f 100,--	94,77	473,85
3,00% Nederland Indië	* 6/f 1.000,--	* 963,69	5.782,15
4,50% Nederland 1958	2/f 1.000,--	980,00	1.960,00
4,50% Bank v. Ned.Gemeenten	4/f 1.000,--	1.005,46	4.021,84
4,25% Nederland 1960	3/f 1.000,--	985,00	2.955,00
A.K.U. effecten uit nalatenschap+Aankoop *	11/f 100,-- aandeel	* 287,13	3.158,41
A.K.U.	1 stockdividend	235,33	235,33
Heybroek&Zelanders effecten nal+Aankoop *	1/f 1.000,-- aandeel	* 1.909,32	1.909,32
Cities Service	2/1 c.v.a.	56,02	112,03
Totaal			f 23.335,67

De waarde van deze effecten op 13 juni 1962 is (vooralsnog) niet bekend, In rapport voogd wordt verwezen naar de opgave van de Twentsche Bank, Deze opgave is niet echter niet aanwezig.

Datum: 14 maart 2005 - 18:48 uur.

6.8. Samenvatting van het Minimaal Nominale Zuiver Vermagen

6.8.1	Saldo geldmiddelen.	f 2.986,38
6.8.2	Inkomstenbelasting 1941/42 en ondernemingsbelasting 1942/43 ten onrechte betaald door Beheerder	f 2.423,58
6.8.3	Bedragen, totaal f 6.994,67 die in het rapport van Vos staan, maar niet volledig in het rapport van LEHJ staan. Het is mogelijk dat deze vorderingen door de boedelnotaris met één of meerdere passiva verrekend zijn.	
6.8.4	Passiva die in het rapport van Vos staan, f 15.137,38. Het is mogelijk dat slechts een gedeelte hiervan (f 6.994,67) door de boedelnotaris verrekend is.	
6.8.5	Uitgaven die ten onrechte betaald zijn door voogd.	f 12.431,84
6.8.6	Saldo effecten - fondsen die ook in rapport Vos staan.	f 39.089,00
6.8.7	Saldo effecten - aankoop en uit nalatenschap.	<u>f 23.335,67</u>
	Totaal Nominaal Saldo op 13 juni 1962	f 80.266,47

Op basis van deze gegevens berekenen Gebr. Staal het totaal van hun vorderingen op de Rudelsheimstichting - niet meegerekend de nieuw gevonden memorie van successie en berekend met de contante waardeberekening methode per datum 1 januari 1953 - als volgt:

Marcel Staal:

Vordering: 1 januari 1953	f. 80.000,-
Ontvangen: tot november 1961 – f 45.700,- en dit bedrag heeft op 01-01-1953 een waarde van (factor 4,2)	<u>f. 10.880,-</u>
Te weinig ontvangen (waarde 1 januari 1953)	f. 69.120,-
Dit bedrag is vandaag de dag (factor 24) ongeveer f 1,66 miljoen en is €753.000,-	

Philip Staal:

Vordering: 1 januari 1953	f. 80.000,-
Ontvangen: tot september 1963 – f 30.000 en dit bedrag heeft op 01-01-1953 een waarde van (factor 5,5)	<u>f. 5.455,-</u>
Te weinig ontvangen (waarde 1 januari 1953)	f. 74.545,-
Dit bedrag is vandaag de dag (factor 24) ongeveer f 1,79 miljoen en is €812.530,-	

Hieruit volgt dat door Gebr. Staal gezamenlijk een totaal bedrag (waarde van vandaag) van ruim **1,57 miljoen Euro** te weinig is ontvangen.

Hier moet het verhaal van de volmacht ingelast worden.

Datum: 14 maart 2005 - 18:48 uur.

3.22 verweerschrift

De Fusiepartners achten het hun morele plicht om alle vragen te onderzoeken omtrent het beheer van de vermogens van oorlogswezen, ongeacht het tijdsverloop. Dit hebben de Fusiepartners ook in het geval van de Gebr. Staal uiterst zorgvuldig gedaan. Bij dit onderzoek is van geen enkele onregelmatigheid of onzorgvuldigheid in het beheer gebleken.

De onderzoeker, de heer Hoek, beweert echter dat hij geen onderzoek naar het beheer van het vermogen heeft gedaan. Logisch dus dat hij geen onregelmatigheid of onzorgvuldigheid in het beheer heeft gevonden.

Journaliste onderzoester mevrouw Verhey heeft niet de specifieke kennis om zo'n onderzoek te doen.

Bovendien hadden de Gebr. Staal al in de jaren 1960 een eindafrekening ontvangen.

Daar stond precies aangegeven hoe groot het nagelaten vermogen van hun ouders was.

De Gebr. Staal hebben de eindafrekening niet begin jaren 1960 ontvangen. Marcel Staal woonde überhaupt in Israël, die was immers één van de vele oorlogswezen welke op minderjarige leeftijd en ondanks de negatieve adviezen van de deskundigen, naar is Israël gestuurd (zie rapport Staal par. 3.4 pag. 17 e.v. en productie #57). Bovendien is het, voor een ongeschoolde, onmogelijk om naar aanleiding van de eindafrekening de grootte van het vermogen te weten. Maar zelfs voor een deskundige op financieel gebied is het moeilijk om de grootte van het vermogen te bepalen naar aanleiding van de eindafrekening van Le Ezzath. Het beste bewijs is te vinden in het proces verbaal van 29 november 2004, pag. 9 regel 4 van onderen: *“De heer Vuijsje verklaart, zakelijk weergegeven: In 1962 is aan de heer Vos het bedrag van fl. 2.986,38 uitgekeerd en is aan hem de effectenportefeuille van Philip Staal overgedragen. Deze effectenportefeuille had op 13 juni 1962 een waarde van fl. 12.963,54. In de periode tussen 1954 en 1962 is louter een klein deel van de portefeuille verhandeld, zodat er hier en daar een mutatie heeft plaatsgevonden.”*

De heer Vuijsje zou toch moeten weten wat het verschil is tussen de opbrengst van effecten en de waarde van de effectenportefeuille. De fl. 12.963,54 waar de heer Vuijsje het over heeft zijn de ontvangsten van de effecten De effectenportefeuille staat vermeld in tabel 6.6 en 6.7 (pag. 44 rapport Staal) en is fl. 62.424,67 met een nominale waarde per 1 januari 1953 terwijl de mutaties in de periode tot juni 1962 ruim fl. 36.000,-- waren.

Staal's berekening van de effectenportefeuille is nogmaals geconformeerd door de heer Hoek in zijn e-mail van 7 maart 2005 aan Staal (productie #50) waarin staat: *“de in de afrekening per 13 juni 1962 van uw voorged genoemde post “effecten” met een telling van fl. 12.963,54 betreft de opbrengsten van verkoop van effecten en de ontvangsten van claims en stock-dividenden betreffende uw effectenportefeuille (50%) zoals opgenomen in het vermogensoverzicht per 1 januari 1953 van de heer Ph. Vos.”*

Datum: 14 maart 2005 - 18:48 uur.

3.29 Bovendien geldt voor alle schikkingen die zijn getroffen met verzekeraars en de Nederlandse staat, dat nooit sprake is geweest van een rechtzaak. Verzekeraars en de Nederlandse staat achtten het in die gevallen hun morele plicht om met de betrokkenen om de tafel gaan zitten om de aantoonbare gemaakte fouten te compenseren ongeacht de vraag of sprake was van verjaring. Ook hierin liggen duidelijke verschillen met de onderhavige zaak waar nu juist geen aantoonbare fouten zijn geconstateerd.

Vreemd genoeg vergeet het JMW de overeenkomst tussen de banken/beurs, waarbij Philip Staal medeonderhandelaar en ondertekenaar van de joodse partijen was te noemen.

Begin jaren 1950 heeft er in Nederland rechtsherstel plaatsgevonden. De Nederlandse-Joodse gemeenschap wist, vanaf de jaren 1950, dat dit rechtsherstel niet volledig was. Voorbeeld: In de jaren 1950 hebben de vertegenwoordigers van de Joodse gemeenschap getekend dat ze er genoeg mee nemen om 90% van de waarde van de effecten uitbetaald te krijgen. In het jaar 2000 hebben vertegenwoordigers van de Joodse gemeenschap met de Banken/Beurs onderhandeld over het resterende 10%.

De Nederlandse-Joodse gemeenschap -de heer Vuijsje was de adviseur van Centraal Joods Overleg (CJO) - heeft van de overheid, van banken, verzekeraars en beurzen in de jaren 1998-2000 met klem geëist dat zij hun aansprakelijkheid erkennen van achteraf geconstateerde tekortkomingen in het rechtsherstel na de Tweede Wereldoorlog en zich niet op verjaring 'kunnen' beroepen.

De overheid, banken, verzekeraars en beurzen hebben samen een bedrag van 764 miljoen gulden aan de Nederlandse-Joodse gemeenschap gerestitueerd.

Van dit vermogen (f 764 miljoen) werd 80% aangewend voor het doen van individuele uitkeringen. Het restant ad 20% is bestemd voor Nederlandse-Joodse collectieve doelen, waaronder JMW.

De Nederlandse-Joodse oorlogswezen eisen nu met klem van JMW, als rechtsopvolger van de Joodse voorgedij-instellingen, dat ook zij hun aansprakelijkheid erkennen van achteraf geconstateerde tekortkomingen na de Tweede Wereldoorlog.

In het gesprek tussen JMW en Staal op 1 november 2004 zegt (zie gespreksverslag productie #33) zegt de heer van Gent, adviseur van de joodse partijen tijdens de onderhandelingen met de Beurs/Banken: *De heer Staal zal niet opgeven, ook al omdat hij op grond van zijn ervaringen van de laatste jaren enig wantrouwen is gaan koesteren ten aanzien van sommige 'spelers' in deze zaak*".

In dit verband merkt de heer Van Gent op dat hij het opvallend vindt dat door de Joodse gemeenschap tot nu toe weinig of geen aandacht is gegeven aan het lot van de Joodse oorlogswezen in tegenstelling tot de inspanningen door haar getroost toen het in de jaren 1999/2000 ging om de resten van gestolen Joods bezit door verzekeraars, banken, beurs en overheid. "Is de Joodse gemeenschap bang om het eigen functioneren van destijds kritisch te beschouwen?", aldus de heer Van Gent.

De Gebr. Staal vinden het moreel verwerpelijk, onredelijk, onbillijk en misbruik maken van de wet, om nu wel een beroep op verjaring te doen.

Het verschil tussen de onderhandelingen betreffende de WO II Tegoeden met de Banken / Beurs, Verzekeraars en de overheid ligt voornamelijk hierin dat JMW altijd geweigerd heeft om over deze zaak met Staal om de tafel te zitten terwijl de Verzekeraars, Overheid, Banken en Beurs dit juist wel deden. De enige bespreking hierover vond plaats op 1 november 2004. Eind februari 2005 heeft Staal, met de hulp van de heer Dolman, getracht een gesprek met JMW te bereiken. Echter, ook deze poging is spijtig

Datum: 14 maart 2005 - 18:48 uur.

genoeg ook mislukt. De Gebr. Staal hadden dus geen andere keus dan naar de rechter te gaan.

Rapport Staal geeft duidelijk aan dat er wel degelijk aantoonbare fouten zijn geconstateerd.

3.38 Ten overvloede merken de Fusiepartners op dat de stelling dat de Voorgenomen Fusie nodig zou zijn voor een financiële herstructurering van het noodlijdende JMW onjuist is.

Dit staat blijkt echter wel uit het verslag van de penningmeester dat is opgenomen in het jaarverslag 2003 van de Stichting Samenwerkingsverband JMW (productie 3 bij verweerschrift JMW in eerste aanleg).

Bovendien, in de notulen van het gesprek tussen JMW en Staal d.d. 1 november 2004 (productie #33 pag. 6) staat: *“Tenslotte deelt de heer Van den Bergh mee dat JMW niet zal nalaten zich te beroepen op de verjaringstermijn, mede gelet op het algemene belang van de continuïteit van JMW.”*

Moeten er foto's van de volmacht ingediend worden.

Neemt u kopie's van alle producties, zoals op de pagina Oosterveen staan, mee?